

[Jørgen Jensen]

man ikke gribe ind her, er det egentlig lidt forbyrderisk at tale om, at man ikke kan gøre noget, fordi der ikke kan røres ved betalingsbalanceproblemerne.

Så taler man om, at dette forslag er blandet, og at det skulle være stykket ud til en række andre udvalg. Ja men det har vi jo gjort samtidig. Fru Grethe Fenger Møller sagde, at der manglede vores gamle kæphest om, at vi skulle have importregulering. Nej, vi har jo tidligere netop behandlet både vort forslag om importregulering – det ligger i udvalget – og om et importråd, så det har vi altså ikke glemt. Her har vi fremsat et beslutningsforslag for, som ministeren positivt sagde, at pege på nogle områder, hvor der kunne gøres noget. Jeg afviser altså al tale om, at betalingsbalancen skulle forhindre disse forslags gennemførelse.

Når den socialdemokratiske ordfører siger, det er store sko, vi har på, eller rettere sagt det er store tal, vi regner med, må jeg henvise til beskæftigelsesplanen fra det sidste folketingsvalg, hvor socialdemokratiet havde betydelig større sko på, end vi har i dag. Vi har ikke taget det, vi gerne ville have, i de forslag, der foreligger her. Det er nemlig rigtigt, når hr. Kurt Hansen peger på, at forslaget om byfornyelse var for ringe, hvis det kun kostede 2 mia kr. i alt – nu er det 2 mia kr. om året – men det, vi har gjort, er at foreslå det, vi med vores erfaringer fra udvalgsarbejdet mener der vil være realistisk mulighed for at skaffe flertal for her i folketinget. Vi har også fremsat et konkret forslag om byfornyelse, hvor vi netop også har taget højde for, at statsstøtten ikke skulle kunne kapitaliseres af private, så det er der altså taget højde for, men ikke i beslutningsforslaget, for det er ikke så grundigt udarbejdet som vort forslag om byfornyelse. Vi ved da, at der er 400.000 lejligheder, som trænger til fornyelse. Men når vi siger 7.000 almennyttige boliger, vil jeg bare erindre om, at man i socialdemokratiets beskæftigelsesprogram fra det sidste valg talte om, at 10.000 boliger skaffer 18.000–20.000 flere i arbejde. Derfor har vi sagt ganske beskedent: ja men lad os så begynde med noget af det. I dette beskæftigelsesprogram står der også noget om, at boligforligets målsætning er 40.000 boliger om året, og det har man heller ikke levet op til, hverken i den tidligere regering eller i den nuværende regering. I vores forslag har

vi punkt for punkt peget på, hvor man har en forpligtigelse over for de arbejdsløse, og hvor der er mulighed for at opfylde den, hvis socialdemokratiet og de partier, som har lovet vælgerne at gøre det, levede op til deres løfter.

Så har der været talt om, at det var den private industri og ikke det offentlige, der skulle have arbejde. Dertil må jeg sige, at de mange støtteordninger, som er gennemført herinde, og som jo har nået en højde, de fleste ikke rigtig kan overskue, men som betyder, at hver eneste lønmodtager som skatteyder betaler sådan noget som 5.000 kr. tilbage om året til sin arbejdsgiver, jo ikke har bevirket, at privatindustrien kan beskæftige disse mennesker. Jeg skal bare erindre om den lille fidus, vi gennemførte, og som gik ud på, at private arbejdsgivere ikke længere skulle betale de to sidste ugers sygedagpenge, fordi, som man sagde: det er det, der er hindringen for, at de antager flere mennesker. Der blev bare ikke antaget flere. Det var en milliardforøring uden nogen virkning. Derfor må jeg afvise den tale. Vi blokerer ikke for, at man for nærværende også udvider den private sektor. Vi har ikke skjult, at vi ønsker socialisme i Danmark og mener, at privatindustrien ikke har kunnet leve op til det, den skulle, at den har overlevet sig selv. Men det er da en kendsgerning, at den private sektor netop ikke har kunnet sikre den plan i investeringer og produktion, som skulle muliggøre beskæftigelse af flere mennesker. Dette er ikke småtingsafdelingen; med disse forslag har vi peget på nogle områder, hvor der kunne og burde gøres noget, og jeg kunne da også fra de fleste notere en positiv holdning til, at der burde gøres noget.

Lad mig så sige noget om de enkelte ting. Vestres ordfører, hr. Jens Peter Jensen, sagde om dette at ansætte flere i det offentlige, at vi ikke på den ene side kan tale om nærdemokrati og på den anden side pålægge kommunerne at ansætte flere. Nej, men der er vel næsten sket det modsatte gennem den økonomiske politik, regeringen har ført, hvor man har lagt byrder på kommunerne og forhindret dem i at bruge pengene til ansættelser. F. eks. har vi i diskussionen om lovforslag nr. L 150 måttet erkende, at en lang række deltidsansættelser alene dækker over, at kommunerne søger at komme ud over deres økonomiske vanskeligheder ved ikke at